

tages at tjene et reelt formål, herunder at hindre stigninger i A-skatter og momsrestancer gennem virksomhedens fortsatte drift. Denne praksis skal naturligvis ses i lyset af det forhold, at indgivelse af konkursbegæring er et vidtgående skridt over for skyldnerens virksomhed. Jeg finder det på denne baggrund ikke rigtigt, at praksis ændres, sådan at konkursbehandling søges gennemført *alene* med henblik på at undgå senere fremførsel af underskud.

I bemærkningerne til lovforslaget anføres det, at det kan kritiseres, at underskud kan fremføres efter en akkord eller en gældssanering. Den gæld, der eftergives, kan stamme fra fradragsberettigede udgifter, og reglerne om underskuds fremførsel kan derfor medføre, at der gives fradrag for udgifter, der aldrig betales. Det foreslås derfor, at underskuddet nedsættes med gælds eftergivelsen som følge af akkorden eller gældssaneringen.

Jeg finder det imidlertid rigtigt, at ikke enhver gælds eftergivelse fører til en nedsættelse af det underskud, skyldneren kan fremføre, ikke mindst i lyset af det forhold, at der ikke nødvendigvis er nogen sammenhæng mellem gælden og det underskud, der ønskes fremført. Jeg bemærker i denne forbindelse, at beskattningen af gælds eftergivelse foreslås skærpet i lovs lag L 6 til ændring af kursgevinstloven.

Lovforslaget er således udtryk for en samlet afbalancering af de hensyn, der gør sig gældende i forskellige gælds eftergivelsesforhold.

Spørgsmål 31:

Ad svar på spørgsmål 2 (bilag 10)

Et selskab har et uudnyttet underskud på 5 mio. kr. pr. 30. juni 1991. Forinden har selskabet solgt alle sine aktiviteter. Balancen pr. 30. juni 1991 ser således ud:

Bankindestående	800.000 kr.
Aktiekapital	400.000 kr.
Gæld til hovedaktionær	2.000.000 kr.

Gælden omkonverteres til aktiekapital, og samtidig nedskrives aktiekapitalen til 400.000 kr. Herefter sælges aktierne for 2.000.000 kr. Den nye aktionær lægger ny aktivitet ind i selskabet.

Den tidligere hovedaktionærs fordring må antages at have en værdi på 800.000 kr., idet

dette ville have været provenuet, såfremt selskabet var blevet likvideret.

Betyder dette, at underskuds fremførslen formindskes med forskelsbeløbet:

Fordring	2.000.000 kr.
÷ kursværdi kurs 40	800.000 kr.
I alt begrænsning	1.200.000 kr.?

Svar:

Under de forudsætninger, der anføres i eksemplet, kan jeg tilslutte mig, at selskabets ret til at fremføre underskud efter lovforslaget begrænses med i alt 1.200.000 kr. som følge af konverteringen.

Spørgsmål 32:

Ad svar på spørgsmål 20 (bilag 14)

Er ministeren enig i, at fordringens værdi må bedømmes på konverteringstidspunktet? På dette tidspunkt har de nye ejere normalt ikke lagt ny aktivitet ind i selskabet, allerede af den grund, at aktiekapitalen først købes efter, at fordringen er konverteret.

Svar:

Jeg kan tiltræde, at der ved afgørelsen af, om konverteringen af en kreditors fordring må anses som en frivillig akkord, efter lovforslaget må lægges vægt på, om aktiernes kursværdi svarer til fordringens nominelle værdi på konverteringstidspunktet.

Spørgsmål 33:

Ad svar på spørgsmål 17

Mener ministeren, at der altid skal ske efterbeskatning i det år, hvor kreditors krav på renterne er forældet, eller skal der foretages en vurdering af skyldnerens økonomiske situation på gælds eftergivelsestidspunktet, jf. svar på spørgsmål 13, bilag 117.

Svar:

I de tilfælde, hvor der ikke er indgået en akkord, skal spørgsmålet om eventuel efterbeskatning i forældelsesåret vurderes i forhold til debitors økonomiske situation på gælds eftergivelsestidspunktet, jf. svar på spørgsmål 13, bilag 117.